

[Ole Bjørn Kraft.]

rigtigt. Jeg er overbevist om, at der vil være tilstrækkelige Omraader inden for Ungdomslivet og Sportslivet, hvor disse Penge vil finde en god og sund Anvendelse. Jeg kan nu ikke tænke mig, at man fra Gymnastikforeningerne og Skytteforeningerne, som jo sikkert har deltaget i Tilrettelæggelsen af dette Arbejde, vil indtage dette Standpunkt; i saa Fald havde man vel heller ikke sikret sig, at man kunde faa Lov til at tegne en Trediedel af Aktiekapitalen. Jeg ønsker ogsaa afgjort, at baade Gymnastik- og Skytteforeningerne skal være med i dette Arbejde, men saa skal man ogsaa melde sig til uden samtidig at nære moralsk Forargelse.

Jeg er ganske overordentlig tilfreds med, at den højtærede Finansminister endelig har ført denne Sag, der har været moden gennem flere Aar, frem til Behandling her i Tinget, og jeg haaber, det vil lykkes allerede i denne Samling at tilendebringe Drøftelserne om Sagen, saaledes at den kan blive til Virkelighed og Idrætten endelig faa de Penge, den i saa høj Grad har Brug for.

Det foreliggende Lovforslag egner sig jo bedst til Drøftelse i et Udvalg, da der er overordentlig mange Enkeltheder at tage Stilling til, Enkeltheder, som der sikkert vil være delte Meninger om, og om hvilke den højtærede Finansminister maaske selv har været i Tvivl. Jeg skal paa det nuværende Tidspunkt nøjes med at gøre nogle Bemærkninger om nogle faa Enkeltheder i Lovforslaget. Jeg er ikke helt sikker paa, at det er rigtigt, at Staten i givet Tilfælde skal have hele Aktiekapitalen, og det er faktisk det, der foreslaas, hvis det viser sig, at de 30 pCt. ikke vil blive tegnet, og man ved naturligvis ikke paa Forhaand noget om, hvorvidt Gymnastikforeningerne og Skytteforeningerne, Idrætsorganisationerne i det hele, har de tilstrækkelige Midler til at tegne de 30 pCt., hvorefter Staten skulde tage hele Resten. Jeg tror, det vil være nyttigt, om der er et ikke-statsligt Moment i det Aktieselskab, der her skal dannes. Paa den anden Side er jeg enig med Finansministeren, naar han har valgt det svenske System, som det er for Øjeblikket, og ladet Staten være Hovedaktionær i Foretagendet. I Sverige startede man paa en anden Maade, men de Erfaringer, man dér har indhøstet, og saa vidt jeg forstaar ogsaa har indhøstet i Norge, har vist, at den rigtige Fremgangsmaade vil være at gøre Staten til Hovedaktionær.

Jeg tror, det i høj Grad kan diskuteres,

om Finansministeren har haft den heldigste Haand ved Sættelsen af Selskabets Bestyrelse. Paa Forhaand er jeg ikke overbevist om, at der er en afgørende Begrundelse for, at det just skal være Skattedirektøren, der skal være Formand; Skattedirektøren, der jo sorterer under Finansministeriet, som i øvrigt skal føre Kontrol med hele Virksomheden. Jeg er ikke helt sikker paa, at det vil være rigtigt.

Der er naturligvis en bestemt Motivering for at gøre Generaldirektøren for Skattevæsenet til Formand for denne Bestyrelse, og det er den, at Staten skal have en saa betydelig Del af Indtægterne. Man har jo paa Forhaand sikret sig — gennem Afgiften af Indskuddene, gennem Andelen i Udbyttet og gennem de 15 pCt. af Gevinstbeløb, der overstiger 200 Kr. —, at Staten under alle Omstændigheder faar rigelige Summer ind gennem denne Lov. Det er ogsaa et af de Spørgsmaal, som maa drøftes i det kommende Udvalg, om det er rimeligt, at Staten skal have en saa stor Del af Fortjenesten ved Oprettelsen af dette Aktieselskab.

Der er et enkelt Spørgsmaal i Forbindelse med Gevinsterne, som jeg lige vil nævne, og ogsaa vil fremføre i Udvalget, og det er, om der ikke bør sættes et Maksimum for det Beløb, der kan tjenes. Jeg ved, at man i Sverige havde sat et saadant Maksimumstal; det viste sig i Sverige, at det en Overgang var nødvendigt at træffe Foranstaltninger for at begrænse Spillelysten noget, men siden er dette Maksimum vist faldet væk, og Forholdet har fundet et naturligt Leje.

Der er imidlertid et Hovedspørgsmaal, om hvilke Meningerne sikkert vil vise sig at være ret forskellige, bortset fra, at der utvivlsomt inden for alle Partier vil være Medlemmer, som er Modstandere af dette Lovforslag, og det er Spørgsmaalet om Fordelingen af Pengene. Naturligvis maa vi alle være enige i —, og det maa udtrykkeligt fastslaas —, at det først og fremmest er Idrætten, der skal have Midlerne til Raadighed, saaledes som det ogsaa er foreslaaet af den højtærede Finansminister, idet den første Million helt og fuldt tilfalder Idrætsformaalet. Ved Drøftelsen af Idrætsformaalet er det efter min Mening en Nødvendighed at naa til større Klarhed over, hvad man herved tænker paa. Jeg vilde finde det rimeligt, at man i selve Loven fremhævede nogle af de Idrætsformaalet, som i første Række skal have Midler stillet til Raadighed, thi der er ikke Tvivl om, at der er eet Omraade, hvor det i høj Grad og først og fremmest er paakrævet at faa Midler, og